

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIO
REDACCIO
LIBRERIA ESPANYOLA,
 Rambla del mitj, 20
 BARCELONA

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

PREU DE SUSCRIPCIO
FORA DE BARCELONA
 Espanya trimestre.
 Antillas (Cuba y Pto. Rico)
 Estranger

CADA NÚMERO 2 QUARTOS PER TOT ESPANYA.

ACTUALITATS.

—Diuhen que l' Papa are es amich del turch?
 —Tambè jo soch amich del polvo de rapé.

TOROS.

REVISTA DE LA PRIMERA CORRIDA
DE LA TEMPORADA,
DONADA EN LA GRAN PLASSA NACIONAL.

La lidia de tres toros de la acreditada ganadería de Cádiz establerta en Setembre de 1868 y coneguda ab lo títol de *La Gloriosa*, divisa groga y vermella, y d'altres tres de una ganadería de Valencia, establerta mes tart y coneguda pel mateix nom, divisa blava y blanca, era motiu més que suficient per omplir la plassa de gom a gom.

Tendidos, barreras, palcos, estavan plens de gent apretada com arengadas en barril. Dugas horas avants de las quatre, barallas, escándol, soroll, pedradas d'ous plens de rapé, estornuts generals, ventalls ab l'història de 'n Prim y una pluja de proclamas liberals y reaccionarias, á manera de anuncis de las fábricas de máquinetas de cusir.

La música, entant alterna tocatas d'iglesia ab himnes del color de la Marsellesa. Petan las gaseosas: lo sol despedeix torrents de lava; y 'l poble al rébre 'ls fá ensaigs, per quan en massa 'l dugan al clima ardent de Fernando Póo.

Ocupa la presidencia un senyor que presidint corridas ha guanyat la gran creu de Carlos tercer: se barrejan xiulets y aplausos com l'oli y 'l vinagre en una plata d'ensiam; s'obran las portas del arastre, y presidida de dos agutzils vestits com los porrers del Congrés, surt la quadrilla, al davant de la qual derramant sal fins per las butxacas hi martxa l'acreditat primer espasa Anton (á) Matusalem, que vesteix un traje molt garbós de *tutti color*, ab molt or y molta plata.

Fet lo saludo d'ordenansa, cambiadas las capas ab la mateixa facilitat ab que 's cambian las opinions, y tirada la clau que fá un nyanyo al nás del agutzil, se presenta á la plassa 'l primer toro.

Llibertat d'imprenta s'anomena: lluheix la divisa de la ganadería de Cádiz: es brau, de moltes lliuras, ben armat, noble y de génit. Al sortir pren una bona pica del picador Mendo de Madrid, sense conseqüèncias; dugas del picador Palacios, de Barcelona, la segona ab pérdua de un peixopalo y tarrabastada del picador, qu' es traslatat á l'enfermeria, després de un bon capeig al quite del banderillero Martin (á) Herrera, y un altra del picador Villalba, ab traslado de un caball á las Magdalenas.

Sonan los clarins, y 'l banderillero Romerito, de Antequera, l'hi clava dos mitjos parells de arrecadas. Lo públich xiula, y ell sortintse de test, n'hi clava un parell mes, ran de la qua. S'ompla la plassa de taronjas y ampollas de gaseosas... ¿Qué fá 'l president? ¿Ja l'hi faria saber jo al banderillero, quants duros costa un toro com la *Llibertat d'imprenta*!

Arriba l'hora de matar, l'espasa Matusalem ab més garbo que una sargantana, després de brindar, se posa 'ls lentes y surt en demanda de la fiera. Després de sis passes, á que correspon lo toro prenent sempre diversas posiciones, en totas las quals s'hi revelan ganas de no morir tant jove. l'hi dona una estocada en os. Primera suspensió del animal. Uns quans passes mes, y un *volapié* entre la pell y l'os produheix la segona suspensió. Per algo 'l toro té banyas; l'espasa cau, s'aixeca airat: dos xulos l'hi agafan lo toro per la qua, y Matusalem, suant de an-

gunia, l'atravessa sense cap preparació, clavantli l'acer fins á l'empunyadura.

Manso, mal armat y molt casulá surt tranquil del xiquero, lo segon toro de la ganadería valenciana que 's diu *Seguretat personal*. Plé de curiositat se dirigeix á ensumar un picador, que sense deixar-lo acostar al caball, l'hi romp la pica á l'espina-da. Ja sab quin pá s'hi dona, y fuig disparat. Confirmant lo seu nom, salta la barrera déu vegadas, y no está per picas.

«¡Foch! ¡Foch!» crida 'l públich, y n'hi clavan tres parells de las que creman. Trayent fum pèls ulls y xispas per la boca, salta, brinca y 's cargola: l'espatech dels petardos l'aixorda, y ensopit com l'home que troba pols sense anar á l'era, s'entrega al segon espasa, Ayala (á) *Pañuelo blanco*, que l'envia á Filipinas de un *mete y saca*, á la primera.

Llibertat religiosa 's diu lo tercer toro, tigrat, corni-obert, boyant y ab molta cama. Pren tres picas del *Arquebisbe*, ab mort de un barret de teula; dugas del *Sagrístá*, ab pérdua de un apaga-llums, y esqueixa 'l *Detente* de 'n Caixal.

Matusalem vol lluhirse y l'hi clava dos parells de pendatxos de lujo que's transforman en un enfilay de solideos. Aplausos. Cauhen multitud de capsas de pendre polvo. Cevallos l'hi penja dugas bayonetas.

Matusalem que vol revindicarse, després de uns quants passes que marejan al toro, l'entrega espeternagant al catxetero degollat com un bé, y aquell lo remata á la séptima, com si hagués volgut imitar lo dels *set dolors*.

Lo quart toro, *Mestre d'estudi*, de color de pergami, era prim com una hostia, débil com una papallona; pero aixó sí, duya unas grans banyas.

No vá pendre cap pica. Fugia dels caballs, com un ministre fuig de la fam. Lo públich estava exasperat, y demanava que sortís l'empressari á pendre picas per compte del toro.

Lo banderillero Salaverria (a) *Sindineritis*, que vestia un trage de paper de l'estat, prévia la senyal de la presidencia feta ab mocador vermell, pren un parell de cohets, s'acosta al pobre *mestre*, los hi clava de traïdor, ressona l'espatech dels petardos, y 'l toro 's tontolla, vacila y ¡cosa may vistal! Després de pegarse una caixa-lda, al tros socarrimat, creyentse tal vegada qu'era un *biftech*, cau mort, estolviant feyna á l'espasa.

Un qu'estava al meu costat, va dirme que havia mort de gana.

Ja surt un altre toro. ¡Recristo quina estampa! Negre com las sévas intencions, y ab uns ulls brillants com mistos, ostenta punyals per banyas: es de quintars mes que de lliuras, y apareix tranquil y seré. ¡Ay! me'n descuidava. 'S diu *Ilegal*.

S'acosta á un picador de la Majoria, lo desarma y l'hi forada l'acta. Son company Governador tremola: *Ilegal* hi vá y l'hi trenca 'l bastó de mando: lo pobre picador es retirat á l'enfermeria. Dotze vegadas aquesta operació 's repeteix: dotze arengadas jauhen en la plassa banyadas en un mar de sanch: lo toro no's cansa. Un manyoch de cabells que surten de la quadra y que'l vent espargeix, son los cabells del impressari de caballs, que plé de rabia se'ls ha arrencat. Lo president toca á banderillas. Lo públich crida y renega é

insulta á la autoritat. No hi ha caballs ni picadors, que estigan en estat de sortir.

Romerito agafa un parell de bastons ab punxa. *Ilegal* lo vigila y l'espera. Per fortuna ó per desgracia Romerito te punts y val mes un punt que cent lliuras. ¡Ala! *Aquí te quiero ver escopeta*. Acostarsi 'l xulo y veure's alsat dotze canas en l'ayre, es tot una mateixa cosa. Un crit de consternació surt de totas las bocas. Romerito s'alsa y s'espolsa. Avuy si que has nascut dugas vegadas.

Y are qué fém? La quadrilla está desconcertada. Matusalem enrahona ab la presidencia y sonan los clarins y surt... la infame mitja-lluna.

Ilegal ab las camas talladas y llansant rabiosos brams, mort descabellat.

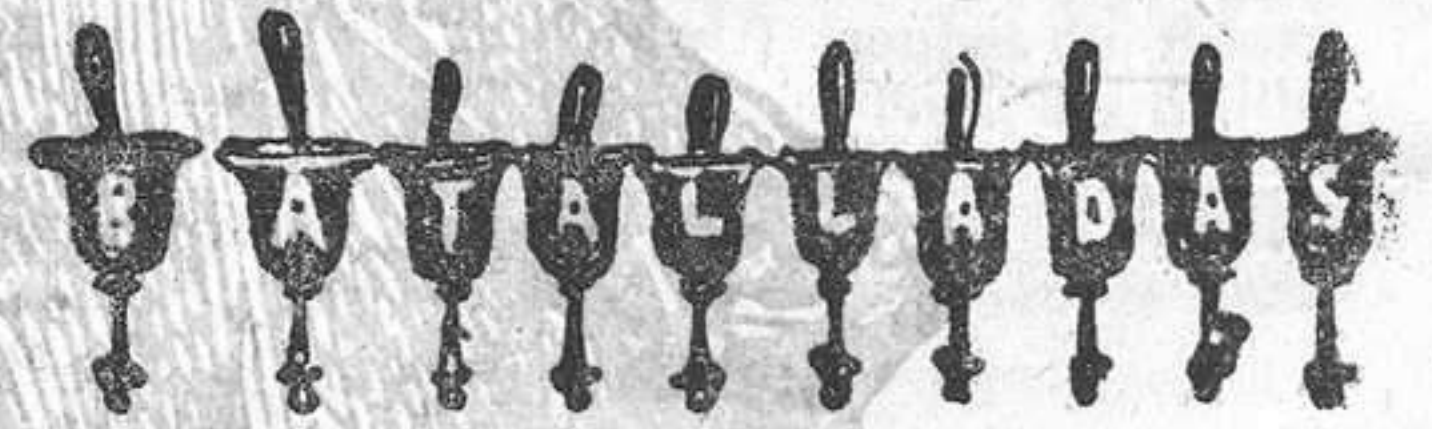
Lo sisé toro 's deya *Constitució*; pero no pogué lidiarse per falta de picadors.

La *Constitució* queda suspesa.

La quadrilla 's retira y se'n vá del palco la presidencia. En tant lo públich, com una inmensa cascada se tira á l'arena. Alguns mal intencionats per divertir-se obran lo xiquero. Surt un toro y l'hi clavan varios tiros de revólver, mentres tothom guanya de nou la barrera. Lo toro mal parat; pero viu encare, es conduhit al xiquero pèls mansos. Era 'l toro de gracia y 's deya *Fueros*. ¡Quant devia sufrir pobre animal! Pero encare es viu.

Aixís acabá la primera corrida de la temporada. Lo públich ne sortí renegant, y comprenent que podia haberhi moltes desgracias.

P. K.

En Marfori ha escrit una carta al President del consell de ministres.

Diu en sustancia que havent cessat en lo govern las facultats omnimodas, ell mateix s'aixeca 'l desterro que 'l govern l'hi posá.

Aquest senyor ó bé té noticias molt frescas, ó está molt atrassat de noticias.

Una cosa:

Supósins que aquesta carta, en lloch de 'n Marfori, l'escriu una dona del poble ó un noyet de tretze anys.

¿Ahont aniria á pará? ¿A Ceuta, á Filipinas ó á Fernando Póo?

Al qui 'u averigui, se l'hi regalará un exemplar de la constitució del any 76.

Lo Sr. Ayala ha sortit á pendre bany.

Los metjes l'hi aconsellavan que anés á Ontaneda.

Pero ell ha tingut por de costiparshi.

Los periólichs moderats l'hi maniestan que seria convenient que anés á la Siria á banyarse en lo *Jordán*.

A Madrid construeixen dos nous cementiris. ¿Per qui serán?

Villalba, l'celebre Villalba vá regalar algunas botellas de champagne á uns periodistas que dinavan en una fonda de Madrid.
Demá l'farán gobernador civil, y ab la mateixa facilitat y alegría es molt capás de durlos al Salladero.
Parlo per experiencia.

La calor apréta y ls ministros van á remu-harse.

Ministres que se 'n han anat:
Lo President del Consell de Ministres, lo ministre d' Estat y l' ministre de Marina.
Ministres que se 'n van:
Lo ministre de la Governació, l' ministre de Ultramar, y l' ministre de Gracia y Justicia. ¡Pobrets!

Ministres que 's quedan:
Lo ministre de Foment, lo ministre d' Hisenda y l' ministre de la Guerra. ¡Aquets si que 'u tenen segur!

Ministres que tornarán:
Lo President del Consell de Ministres. ¡Visca molts anys!

Demá diumenje gran corrida de toros.
Dimars gran corrida de toros.
Y l' diumenje vinent gran corrida de toros.
Ab en Frascuelo per espasa, ab toros escullits, y ab D. Cassiano per empresari, dexintha anar.
Ja 'ls asseguró jo, que hi haurá mes gent que á la Catedral.

Ja sabem perque l' Ajuntament nos deixa á las foscas.
L' Ajuntament té empleats, y als empleats los aumenta l' sou.
Pero encare fá més l' Ajuntament: apagant fanals est.lvia dos mil duros: augmentant sous ne gasta cinch mil.
¿No veuben quin Ajuntament més económic?
Ab unas quantas medidas com aquesta, al mitj de l' istiu nos quedarém ben frescos.

Tenim partits legals y partits ilegals.
Tenim periódichs que poden parlar de política y periódichs que no poden parlarne.
La ley de castas vá guanyant terreno.
Aviat se dividirán los espanyols en *bimanos* y *cuadrumanos*.
Perque hi ha homes que 'ns fan tornar *micos*.

A medida que han anat pujant lo préu del tabaco, l' tabaco ha anat sent més dolent.
A tal punt arribarém que ja no fumarém.
Nos fumarán.

¡Justicia conservadora!
Ats estanquers que ab prou feyna guanyan per menjar, lo govern los desconta l' 15 per cent del sou.
Pels capitans generals y segons cabos, no hi ha descuento.
De aixó 's deduhex que aquí á Espanya mes val ser capitá general qu' estanquer.

En Barzanallana diuhen que també ha caygut malalt.
Aviat aixó de ser ministre d' Hisenda en Espanya, será l' mateix que ser sultan en Turquía, que tots s' hi enmalalteixen.

Ja cal que adquireixin forsa sellos.
Perque are no podrá comprarse res sense l' sellet correspondent.

Hasta si compran sellos, hi posarán lo sello.
¡Vegin que tal!

Dos milions de calderilla falsa circula per Mallorca.
Ab tal motiu lo gobernador ha dictat disposicions encaminadas á ferla recullir y castigar als culpables.
Gracias á Dèu en aquí Espanya ja no 'ns falta res per apendre.

DOLORA.

Anava á veure m' aymia, com ho fa tot bon aymant, sense faltarli un sol dia; y un cert vespre que plovia la vareig trobar plorant.
—¿Qué tens? vaig dirli, ¿qué tens?
respon, no sigas catxassa; ¿qué 't passa? digas, ¿qué 't passa?
¿qué potser al·e amor sentes, que ab fletxas ton cor traspassa?
¿Qué potser t' han robat, nena?
¿qué potse t' creus que no t' amo?
respon per Dèu, Filomena; respon, no 'm dongas més pena, ja que veus que aixís m' esclamo.
¿Quinas son las penas tèvas?
còntamelas sens embulls y aixís calmarás las mèvas;
Y 'm respon:—He pelat sévas y m' han fet plorar los ulls.

DOS PARAYGUAS FORADATS.

RECEPTE PER PREPARAR CAJETILLAS DE LAS QUE 'S VENEN AB LO NOM DE TABACO HABANO.

Quatre kilos de estrignina;
Quatre de tartaro emétich;
Set y mitx d' acit acétich;
Un y tres quarts de morfina.
Quatre kilos de quinina;
Tres de guano artificial;
Tres de idem natural;
Cinch d' espart y cent de col;
Dos de pels, dos de fenol;
Y un d' extret arsenical.

Pastis primé ab una tina
Lo guano, l' tartaro emétich,
Quinina y acit acétich,
La morfina y la estrignina.
Ab fulla de col, no fina,
Y pols y fenol se aumenta
Ab los poivos se sustenta
Y l' extret arsenical;
Y quant put d' alió mes mal,
Se 'n fan paquets y arri... en venta.

UN PERLADENCH.

A PARLÁ AB FRANQUESA
—A ANTON DELS ASES.—

Que don Manuel Girona de la comptal Barcelona siga l' Arcalde primé...?
Está bé.

Mes que per lleys que discordan ho siga de *real orden* y no ab sufragi legal...?
Está mal.

Que per l' ordre públich pagui polissous y no 's divagui disputant en lo carre...?
Está bé.

Mes que quant disputas hi haji la policia se 'n vaji á beure á la *Catedral*...?
Está mal.

Que perque poch diners tenen posin pagas que convenen per tot lo que... s' ha de fé...?
Está bé.

Mes que n' posin per la rifa y 'n fugi l' que s' esgarrifa perdentli aixís l' hospital...?
Está mal.

Que treballi certa gent ab lo títol de el *Foment* ja que á Espanya l' hi convé...?
Está bé.
Mes que entre ells també s' hi arrambi algú que ab lo llibre-cambi s' está fent un capital...?
Está mal.

Que á certs licors de preu rich se 'ls posi de paga, un xich perque 'ls béu qui té diné...?
Está bé.

Mes que pagui l' vi del pobre, ja que ab tal paga ni 's cobra de tants guardias lo jornal...?
Está mal.

Que al gos que ab rabia vá á solas sense bossal, dongui *bolas* la gent que l' Arcalde té...?
Está bé.

Mes que quan tal trampa enredi á un gos, mort al carré 's quedi ab la fator de un corral...?
Está mal.

Que l' Arcalde fassi viatjes y jardins, y ab molts atxas fassi l' *gegants* pel carré...?
Está bé.

Mes que ja del port no s' cuidi ni de empedrats y descuidi l' *Ensanxe* sense un fanal...?
Está mal.

Y en fi que un Ajuntament lluheixi devant la gent en actes que hi sol habé...?
Está bé.

Pro que no 's cuidi de res de la ciutat d' alla 'hont es fent diari un capital...?
Esta mal y molt remal.

GESTUS.

A Madrid havian anunciat la cayguda de una mánega de foch.
No vá caure; pero caurá.
Caurá en la forma de ministeri moderat.
Y cremará á molta gent.

Los constitucionals varen donar un tech á don Victor Balaguer.
Res: ressabis de quan eran progressistas.
¿Qui vá cantar en aquest dinar?

Un gimnassi cristiá té de sustituir la corda de n... per uns rosaris: lo cinturó, per un cilici, y las bolas de ferro per rodas de molí de aquellas ab que 'ls tontos hi combregan.

Y si volen ser tant com l' inventor de la gimnástica cristiana Sr Letamendi, aprenguin á caminar pèl carrer ab las mans y posin las camias enlayre, y aixís llamarán l' atenció.

¿Ja han vist aquets dulces que 'n diuhen sorpresas?

Un noy aquest dia vá pendre dos quarts de casa seva.
Se 'n aná á la confiteria y tirantlos sobre 'l taulell, digué:

—Donguin una sorpresa.
Aixís que acaba de dir aixó, se sent un revés que las rajolas n' hi lonarea un altre.

Se gira y vén al seu pare, que l' hi diu:
—¿Qué tal? T' ha agradat aquesta de sorpresa?

A Madrid un noy va calar foc a casa seva.
Lo seu pare estava suscrit al *Siglo futuro*.
Aquest periódich ha publicat quinze articles
defensant las fogueras de la inquisició.
Lo noy los llegia y está clar vá entusiasmarse.

Una comunicació del secretari de cert ajuntament á un apotecari de Barcelona:
«Senyor apotecari: Serveixis remetre trenta bo-
las de estrignina per aquest ajuntament.»
L'ajuntament que demana la bola, es de *real*
ordre.

Cosas que viuen molt:

- Un elefant.
- Una ballena.
- Matusalem.
- La burra de Balaam.
- Y la dictadura de 'n Cánovas.

Un carlí explicava á Bayona las sevas hassanyas.
—Miréu, deya, jo vaig tallar los peus á un
soldat.
—Home, vá dir un oyent, jo sè qui vá tallar lo
cap á mes de quatre.
—Tambè l'hi hauria tallat jo pero.....
—¿Qué?
—Ja no 'n tenia.

Lo govern turch en una comunicació en la qual
anuncia que no pot pagá l cupó, termina dihent:
Pará yok! Alá b' yuk!
Que traduhit al catalá diu:
No hi ha cales. Alá es gran!
Y 'ls tenedors re.ponen:—*¡Vaja, si! Alá ba-
yuk!* ¡Ja es un bon consol de tripas!

Lo *Solfeo* de Madrid fa menció de una casta de
capellans que hi ha á Espanya, que com hi ha
mon, n'ha fet gracia.
Escollin:
«Capellans, diu tant hábils y experts en lo ma-
neig de una carrabina Berdan, com poch versats en
materias literarias, pues si fan us del *Breviari*,
no es pas per liegirhi, sino per tapanhi l jerro á
fi de evitar que 's caygan moscas al vi.»
La pintura es feta de má mestre.

Ha sigut jubilat lo Senyó Alegre.
Vels' hi aquí un senyó Trist.

Varios periódichs ministerials aplaudeixen la
medida del govern, suprimint *Lo Globo* de cop
y volta.
¿*Tu quoque Brutus?*
May s' haurá aplicat lo nom de *Bruto* ab més
acert.

A Turq' encare no han dat la constitució que
van prometre.
Nosaltres ne tenim una que 'ls la podriam
vendre.
¡Oy qu' es tota nova, y encare no s' ha estrenat!

Mirin que ab aixó dels consums, del augment
dels tabacos y del ditxós sello de venta, son ca-
passos de treure 'ns la pell
L'altre dia, la Senyora Tuyas, qu' es una ve-
hina mèva, vá venirme á trobar tota desconso-
lada.
—¿Qué tenim, Sra. Tuyas?
—Res, que 'l meu noy, aquell diantre d' Enri-
quet, s' ha ficat una pesseta á la boca y se l' ha
empassada. Figuris que fá d' aixó tres dias, y en-

care no l' ha treta. Veji que tinch de fer. Donguin
un consell.

—Ja veurá senyora Tuyas, vájisse 'n á Madrid
á trobar al ministre d' Hisienda. Diguli y ja veu-
rá, com l' hi farà saltar.

Bar-za-na-lla-na 's diu lo ministre de Hi-
sienda.

¡Aquest si qu' es dels nostres! exclamava un
partidari de las *az*.

Llegeixin los telegramas turchs, contin lo nú-
mero de morts, ferits y presoners que han fet als
servis y montenegrins y trobaran lo següent:
Morts 6 mil servis y 6 mil montenegrins.
Ferits 40 mil servis y 14 mil montenegrins.
Y presoners entre uns y altres més de 50 mil
homes.

Jo crech que aixó es veritat y no 'u es.
Com son turchs y tenen la turca, tot ho veu-
hea doble.

L'altre dia vá descarrilar la tramvia.
¿No veuhem quin modo de fer la competencia al
carril de Zaragoza.

Cabrera ha girat 500 rals pera la suscripció
oberta al efecte de construhir un monument al in-
mortal Alvarez de Castro.

La ciutat de Girona ab tal motiu deurá pensar:
¡Qué amigos tienes Benito!

Alguns periódichs de certa procedencia indican
als condes de Chesté y de Novaliches pera ocupar
alts puestos
¿Alts puestos?
¿No 'ls voldrán pas colocar de campaners?
No hu crech Pero qué diantre!
Jo miro per tot arréu y no sè veure un puesto
més alt.

L' Ajuntament de Barcelona segueix fent rifas
y segueixen los carrers sense empedrar.
Paga brigadas pera la llimpiesa de la ciutat y la
ciutat segueix sent molt bruta.

L' Ajuntament de Barcelona no sembla sino que
tinga en los assuntos de la ciutat lo dó del de-
sacert.

Vindrà un dia que per cualsevol tonteria fará
posar la música á la plassa de San Jaume y 'ns
pagará ab quatre tocatas y llavors Barcelona baix
lo pes de tanta apatia per part del Ajuntament, li
dirá: *Vaya V. con la música á otra parte.*

CANTARELLAS.

Diu qu' estás trista nineta,
que no fas més que plorar...
Douchs breném á Vista alegre
pagant tu, y t' alegrarás.
P. M.

Uns te dihen qu' ets un sol
los altres qu' ets una estrella,
y jo que se fer justicia
francament, dich qu' ets molt lletja.
P. M.

CUENTOS

Una pobra viuda 's presentá á demanar cari-
tat y protecció á una rica marquesa.
—¿Quans fills teniu? l' hi preguntá aquesta.

—Senyora, l' hi respongué la pobra, dos.
La senyora 's distraigué en altres cosas, y al
cap d' una estona l' hi preguntá novament.
—¿Quans fills teniu?
—Senyora; respongué l' altra. Desde que l' hi
dit que 'n tenia dos, no n' hi tingut cap mes.

EPIGRAMAS

De son marit Salvador
deya la Fe l' altre dia,
qu' en tot lo camp no hi havia
home tant encantador.
Y al dirli:—No es aixerit,
respongué:—¿Qué sou tanocas!
¿No sabèu que 'l meu marit
és encantador de cosas?
M. DE F. J.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endavinallas dignas d' in-
sertarse 'ls ciutadans Valentí Julivert, Llenzol
blanquejat, Un Perladench, Xiquet de Valls, Co-
merciant de mentidas y Fill de 'n Montes.
Las demés que no 's mencionan no 'ns serveixen.
Ciudadá Matumí: Nosaltres no veném res, sine
que ells devian copiarho de ahont vá treure 'u vos-
té.—J. S. (a) Curro: Arreglats podran anarhi dos
epigramas.—R. Picolis: L' anagrama es vell; apart
de lo insertat, res mes.—Carmanyola: Una can-
tarella y un cuento poden anarhi; pero res mes.—
Perico Matalassé: Hi anirà 'l sonet y dos cantare-
llas.—Val Terry: Ha arribat tart.—Fill de 'n Mon-
tes: Ja haurá vist lo insertat.—Ciudadans Taram-
bana, Mister Snak, Tet Margarida y C.ª. Dó bemol,
Sultan destronat, Serra y Fontanals, Nogué que
no fá nous, F. flors de Maig, Comerciant de men-
tidas, Xiquet de Valls, Un Perladench, Un desga-
nat, Cap de carbassa, Ulls de pop, Doctor, Nano
Aixerit, J. S. y R. J. Jesús, Un marit que porta
banyas, Lo mateix xato y Tarambana: Lo que vostés
envian, no fá per casa.—Valentí Julivert: Hi anirà
un cuento.—Sasac: Insertarém un epigrama y un
problema.—Falsetaniense: Lo geroglífich de vosté
hi anirà.—G. T. y L.: La lletreta está bastant bé;
procurarém insertarla.—Un novici: Si un altre ha
prés lo sèu pseudónim, no hi podem fer res.—J. S.
(a) Curro: Los altres epigramas de vosté, sobre ser
molt fluixos pecan de rancis.

SOLUCIONS A LO INSERTAT EN L'
ÚLTIM NÚMERO.

En *Grau* que ha arribat de Berna,
ciutat per cert molt hermosa,
ha comprat una *ta-ber-na*
y s' ha casat ab la *Risa*.
VALENTÍ JULIVERT.

Han enviat totas tres solucions los ciutadans
G. T. y L. F. J. de Maig, Marqués de la Agulla,
Fill de 'n Montes, Estripa Quentos, Smith, Fal-
setaniense, Trallag, Hermosas del Ocata, Un no-
guer que no fá nous, Sasac, Comerciant de men-
tidas, y Xiquet de Valls: han endavinat las 1 y 3
Serra y Fontanals, Sultan destronat, Ud Just, y
Un do bemol; las 2 y 3 Arcalde Garrofa y Tet,
Margarida y C.ª; la 2.ª un mes Mister Snak, y no
mes que la 3.ª M. Rusinyol y Tarambana.

XARADA

Es negació ma primera,
y afirmació ma segona,
nega també ma tercera...
y al tot s' hi passa l' estona.
DEUERT DE REUS.
ENDAVINALLA.

De la Cort jo soch lo rey
y governo sense lley
á un poble alborolador
que tinch sempre alreedor.
Es de palla lo meu trono
y 'm passejo dantme tono,
y mostrant gran alegría
soch lo profeta del dia.
XIQUET DE VALLS.

(Las solucions en lo próxim número.)

Imp. de «La Renaixença».—Porta-Ferrisa, 18, baixos.

Lopez, Editor.—Rambla del Mítj